

Rhagium sycophanta

Ekträdlöpare

Skalbaggar, Långhorningar

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Nära hotad (NT)
B2ab(iii)

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Cerambycidae (långhorningar), **Släkte:** *Rhagium*, **Art:** *Rhagium sycophanta* - ekträdlöpare (Schrank, 1781) **Synonymer:**

Kännetecken

En 17-30 mm lång, tämligen kraftigt byggd något tillplattad långhorning med tydligt avsatt huvud och ganska korta antenner. Halsköldens sidor är utdragna till en tand på vardera sidan. Färgen är ockragul till gulbrun. På täckvingarna finns två tydliga, gulbruna tvärband. Huvudet är långsträckt med långa tinningar bakom ögonen.

Utbredning och status

Påträffad från Skåne till Uppland med luckor i inlandet, på senare år främst i Blekinge, östra Småland och på Öland. Närmast i Danmark och södra Baltikum. Världsutbredningen sträcker sig från Syd- och Västeuropa österut till västra Sibirien.

Ekologi

Larvutvecklingen sker under barken på nyligen döda stubbar och grövre stammar som ligger på marken i glesa bestånd, främst av ek men även bok. I Mellaneuropa även i björk och al. Larvutvecklingen tar två till tre år. Larven förpuppas redan på sensommaren under barken och kläcks i augusti eller september, varefter den nykläckta, fullbildade skalbaggen övervintrar i puppkammaren. Den visar sig därefter på nyligen dött ekvirke och stubbar från maj till juli. Arten besöker mycket sällan blommor.

Hot

Avsaknaden av kontinuerlig tillgång på nyligen dött, grovt ekvirke eller avverkningsstubbar är det största hotet. Även igenväxning, som gör bestånden kallare och orsakar att de gamla träden dör av utskuggning är ett hot mot arten.

Åtgärder

Behåll alla glesa gamla ek- och bokbestånd i främst de sydöstligaste delarna av landet. Vid avverkningar är det viktigt att lämna kvar en del grövre stambitar på marken.

Litteratur

- Adlerz, G. 1912. Resa till Öland sommaren 1911. *Ent. Tidskr.* 33: 164.
- Bilý, S. & Mehl, O. 1989. Longhorn Beetles (Coleoptera, Cerambycidae) of Fennoscandia and Denmark. *Fauna Ent. Scand. Vol. 22*: 37.
- Kinnmark, F. 1943. Coleopterologiska notiser. *Ent. Tidskr.* 64: 202.
- Palm, T. 1946. Anteckningar om svenska skalbaggar. II. *Ent. Tidskr.* 67: 16.
- Palm, T. 1953. Anteckningar om svenska skalbaggar. VII. *Ent. Tidskr.* 74: 15.
- Palm, T. 1957. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggars biologi och systematik. 20–22. *Ent. Tidskr.* 78: 53–54.
- Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. *Opusc. Ent. Suppl. XVI*: 308–309.
- Widgren, Å. 1990. Göholm, Naturvärden och markhistoria. Länsstyrelsen i Blekinge, Rapport. p. 80.

Författare

Bengt Ehnström 1999. © ArtDatabanken, SLU 2006.